

چهارشنبه 15 اسفند 1397-28 جمادی الثانی، 1440-6 مارس 2019

روز درختکاری و آغاز هفته منابع طبیعی تجدید شونده

روز درختکاری و آغاز هفته منابع طبیعی تجدید شونده

در جمهوری اسلامی ایران، از 15 تا 22 اسفندماه، به عنوان هفته منابع طبیعی تجدید شونده نامگذاری شده است که نخستین روز این هفته، روز درختکاری می‌باشد. در این هفته، نهال انواع درختان، متناسب با شرایط جوی ایران، بین مردم توزیع می‌گردد و شیوه‌ها و کاشت درخت آموزش داده می‌شود. اگر به صورت علمی از درختان استفاده شود و در ضمن، گونه‌های آنها تکثیر گردد، نه تنها میزان منابع چوب جنگلی کاهش نمی‌یابد، بلکه بر شمار درختان افزوده می‌شود.

امضای موافقت نامه الجزایر بین ایران و عراق در زمینه اختلافات مرزی (1353 ش)

در فرصت تشکیل اجلاس سران دول صادرکننده نفت که از تاریخ 13 تا 15 اسفند 1353 ش برابر با 4 تا 6 مارس 1975 م در الجزیره پایتخت الجزایر تشکیل گردید، در این روز، ایران و عراق طی اعلامیه مشترکی اعلام کردند که در مورد رفع اختلافات دو کشور به توافق رسیده‌اند و امنیت و اعتماد متقابل را در امتداد مرزهای مشترک خویش برقرار خواهند ساخت. طرفین تصمیم گرفتند روابط حسن همجواری و دوستانه خود را به ویژه در راه حذف و از بین بردن کلیه عوامل منفی و ایجاد همکاری متقابل برقرار سازند و منطقه باید از هرگونه دخالت خارجی مصون بماند. به منظور اجرای تصمیمات اتخاذ شده در الجزیره، وزیران امور خارجه ایران، عراق و الجزایر، جهت تنظیم و امضای سند حاوی اعلامیه الجزایر، چندین بار با یکدیگر ملاقات کردند که در نهایت در 23 خرداد 1354 به امضای دو طرف رسید. پس از توافق الجزیره، سطح روابط دو کشور به حد اعلای خود رسید و طرفین ضمن اعلام تصمیم قاطع خود برای اجرای کامل مفاد این قرارداد، از اقدامات جدی دو طرف در اجرای مفاد قرارداد الجزیره، به منظور پایان بخشیدن به کلیه اختلافات معوقه بین دو کشور و حفظ مناسبات دینی و تاریخی و روابط حسن همجواری، ابراز خشنودی کردند. اما این موافقت‌نامه که به قرارداد 1975 الجزایر معروف گردید. بیش از پنج سال دوام نیافت و در شهریور 1359 ش با نقض آشکار آن توسط صدام حسین، مرزهای جمهوری اسلامی ایران مورد هجوم رژیم علفی قرار گرفت و جنگ هشت ساله عراق به دولت و ملت ایران تحمیل شد. در پایان جنگ و در شکستی مفتضحانه، صدام حسین حاکم دیکتاتور دولت عراق، دوباره این قرارداد را به رسمیت شناخت.

آغاز استراتژی "دفاع متحرک" توسط ارتش بعث عراق در جریان جنگ تحمیلی (1364 ش)

فتح فاو و درهم شکسته شدن دیواره دفاعی و صدمات قابل توجهی که بر ارتش عراق وارد آمد و نیز تغییر موازنه به نفع جمهوری اسلامی، باعث احساس خطر غربیان گردید. در این میان، آنان به منظور ممانعت از استمرار وضعیت یادشده و گسترش احتمالی پیروزی‌های ایران، با اتخاذ تدابیر جدیدی، عملاً فشار تازه‌ای را در دو میدان جنگ و اقتصاد با هدف به استیصال کشتانیدن جمهوری اسلامی در دستور کار خود و رژیم عراق قرار دادند. در این میان آنچه برای دشمن حایز اهمیت بود و ارزش حیاتی داشت، باز پس گرفتن فاو و یا سرپوش نهادن بر روی شکست‌های حاصل از عملیات بزرگ والفجر 8 بود. از این رو، عراقی‌ها پس از ناامیدی از باز پس‌گیری فاو، به دلیل تشدید آسیب‌پذیری مواضع دفاعی و استحکامات خود و آشکار شدن میزان قدرت دفاعی این کشور، استراتژی موسوم به دفاع متحرک را آغاز کردند که انتقال از موقعیت دفاعی به تهاجمی بود. در واقع عراقی‌ها در نظر داشتند با کسب پیروزی نظامی، قدرت نظامی خود را مجدداً به نمایش بگذارند. از این رو در این چارچوب، مبادرت به تعرضاتی در نقاط مختلف جبهه کردند و برخی مناطق را به اشغال خود درآوردند. اما سرانجام پس از گذشت ده هفته از دفاع متحرک عراق، در حالی که ارتش صدام، موقعیت خود را تثبیت شده و غیرقابل نفوذ می‌پنداشت، جشن و پایکوبی آنان با آغاز عملیات کربلا 1 تبدیل به کابوسی وحشتناک شد و برخی از مناطق اشغالی، بار دیگر به دست رزمندگان اسلام آزاد شد. بدین ترتیب استراتژی هفتاد روزه عراق با آزادسازی شهر مهران به دست سلحشوران اسلام به بن‌بست رسید و در 27 اردیبهشت 1365 به شکست مطلق انجامید.

وفات "ابوالقاسم شاطبی" معروف به "امام القراء" عالم و قاری مشهور قرآن کریم (590 ق)

ابوالقاسم قاسم بن فیره بن ابی‌القاسم شاطبی در سال 538 ق به دنیا آمد. وی علاوه بر فرائد، در تجوید و تفسیر قرآن، حدیث، نحو، لغت و سایر علوم دینی متداول عصر خود از دانش خوبی برخوردار بود. او که از مشاهیر قاریان قرآن به شمار می‌رفت، به امام القراء، شهرت یافت. شاطبی با وجود آن که نابینا بود، از هوش و استعداد سرشاری بهره داشت و بسیاری از احادیث را در حافظه ثبت کرده بود. از ابوالقاسم شاطبی آثاری به جای مانده که از آن میان می‌توان به قصیده‌های شاطبی، تنمۃ الحرز و قصیده‌های دالیه اشاره کرد.

پایان جنگ‌های سیزده ساله در اروپا (1714 م)

جنگ‌های 13 ساله اروپا در 14 مه 1702 م به تحریک انگلستان و پس از بروز اختلافاتی درباره سلطنت در اسپانیا

آغاز شد. در این سال و بر اساس قرارداد موسوم به "تجزیه" قرار بود با مرگ پادشاه اسپانیا، تاج و تخت آن به فرمانروای اتریش برسد که ادعای فرانسه برای پادشاهی بر اسپانیا، باعث شعله‌ور شدن جنگی شد که 13 سال بطول انجامید و در جریان آن، هزاران نفر از نیروهای طرفین، جان خود را از دست دادند. جنگ‌های سیزده ساله میان فرانسه و اسپانیا از یک سو و دولت‌های عضو اتحاد کبیر لاهه یعنی انگلیس، هلند و آلمان از سوی دیگر روی داد. این جنگ‌ها سرانجام در 6 مارس 1714م به موجب معاهده راش تات که میان شارل ششم، امپراتور پروس و اتریش و لویی چهاردهم شاه فرانسه به امضا رسید، خاتمه پذیرفت.